

Misna slavlja i župni oglasi

Poned. 30. studenog	6 + Josip i Zora Božičević; ob. Božičević i Radočaj
Utorak, 1. prosinca	6 + Marija Živčić i ob. Živčić i Mogaš
Srijeda, 2. prosinca	6 + Roža Drašković i Dragan Cazin
Četvrt, 3. prosinca	6 + Marija i Stjepan Špehar
Petak, 4. prosinca	6 Po nakani (vž)
Subota, 5. prosinca	6.30 CEROVNIK: Po nakani (al) 16.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 SVETIŠTE: Ob. Keser i Gračanin; Marija, Ivan, Anka i Joso Božičević; Nikola i ob. Juričić; Ivan i ob. Božičević; Dijana Jurković 18.00 Paljenje 2. adventske svijeće pred kapelom Sv. Ante
2. Došašća 6. prosinca	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Dragan Gašparović 16 SKRADNIK: Po nakani (al)

Katehezu nastavljamo prema redovnom programu u 16 sati: 1. i 2. razred u ponedjeljki; 3. i 4. razred u utorak; 5. i 6. u srijedu te 7. i 8. u četvrtak.

Zornice započinjemo u ponedjeljak, 30. Ožujka u 6 sati. Prije zornice je krunica. Na Cerovniku misu zornicu slavimo subotom u 6.30 sati.

Dekanatski susret svećenika Ogulinskog dekanata imamo u ponedjeljak, 30. studenoga u Plaškom na kojem ćemo dogovoriti raspored predbožićnih ispovijedi.

Hodočašće G-S biskupije u Poljsku u Svetoj godini milosrđa, planiramo od 18. do 22. travnja 2016. Cijena puta je oko dvije tisuće kuna. Hodočasnici mogu dobiti letak s cjelovitim programom, a uplata se vrši kroz mjesečne rate oko 400 kuna mjesečno.

Ukoliko želite novčano pomoći nabavku ZAVJETNOG ZVONO, svoj dar može darovati članovima ŽU Katarine ili uplatom sredstava na račun: Župa Sv. Josipa - Josipdol - IBAN: HR77 2340 0091 1102 10888. Hvala svima na pomoći.

*Pripravljajmo put Gospodinu koji dolazi!!!
Poravnimo Mu staze svojeg srca kako bi ga mogao pohoditi i u njemu se nastaniti!!!*

DOŠAŠĆE - To je vrijeme kada svako srce dršće nekim djetinjim veseljem u očekivanju skorih božićnih radosti. To je vrijeme kada se na naše duše spušta mir, kada ljudi sve jasnije osjećaju blizinu Božanstva koje je dolazi na ovaj svijet da bi sebi privuklo svako srce. Sve u Došašću kao da šapuće o Njegovu dolasku. I polumrak onih dragih zornica, i adventske pjesme i ono treperavo blistanje svijeća u polutamnim oltarima. U sve tom kao da iskri duboka čežnja dugih vjekova prije Krista za onim Obećanim, koji je imao

doći, kao da govori blažena slutnja da dan Njegovog pohoda nije daleko.

Izdavač: pop Antun Luketić; Župni ured Oštarije; e-mail: www.zupa-ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

29. studenog 2015. • 1. DOŠAŠĆA • God. VI. • br. 48 (274)

Približava se vaše otkupljenje!

Lk 21, 25-28.34-36

Čitanje svetog Evandjelja po Lukii: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Bit će znaci na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba narodâ zbog huke mora i valovlja. Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom. Kad se sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše otkupljenje. Pazite na se da vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama te vas iznenada ne zatekne onaj dan jer će kao zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji. Stoga budni budite i u svako doba molite da uzmognete umaći svemu tomu što se ima zbiti i stati pred Sina Čovječjega. *Riječ Gospodnja.*

Pripravan za dolazak Gospodinov

Advent je osobito vrijeme! Zeleni adventski vijenac, svijeće, adventske pjesme i posebni liturgijski tekstovi pomažu nam u pripremi za Božić. "Advent" znači "dolazak", i mi očekujemo dolazak Djeteta Isusa, čije rođenje slavimo na Božić. Svi mi znamo, da se nečemu osobitom radujemo! Dani i sati prolaze polako; mi bismo najradije, da naše želje i očekivanja budu odmah ispunjena. U ovom vremenu pred Božić može nam pomoći i adventski kalendar, da premostimo dane. U obiteljima možemo zajedno moliti i pjevati; ima adventskih priča koje možemo čitati, pjesama koje možemo zajedno pjevati, i još puno drugih stvari koje ne smiju nedostajati, npr. nešto raditi iz hobija ili nekome dnevno priuštiti malu radost...

Vrlo je važno, da ne ostanemo samo na vanjštini, nego da nađemo put do bitnoga. Trgovine sa svojim šarolikim reklamama, vreva u ulicama kupovanja, hektika u tako mnogim pipremama – sve nas to ne smije potpuno zaposliti ili istrošiti. Mi trebamo vremena za nas same; vrijeme tišine, gdje ponovo možemo doći do daha i jedni druge susresti u dobrom zajedništvu.

Bog želi doći u naša srca: to je smisao adventskog i božićnog vremena. Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze (Lk 3,4)! Tako i slično pozivali su proroci. Kako se mi ponašamo, kad očekujemo dolazak gosta u našu kuću? Brinemo se za to, da sve bude čisto i uredno, da bi se taj gost dobro osjećao. Kad on dolazi nalazimo vremena za njega i posvećujemo mu našu pažnju. *Fra Jozo Župić*

„Kardinal Stepinac i Srbi u Hrvatskoj u kontekstu II. svjetskog rata i poraća“

Pozdravni govor kardinala Josipa Bozanića na otvaranju znanstvenog skupa (Nadbiskupijski pastoralni institut u Zagrebu, 24. studenoga 2015. - IKA)

Draga braćo u biskupskoj, svećeničkoj i đakonskoj službi, dragi redovnici i redovnice, bogoslovi i sjemeništari! Poštovani predstavnici sestrinskih Crkava i vjerskih zajednica, cijenjeni osobni izaslanici Predsjednice Republike Hrvatske, poštovani predstavnici republičkih i gradskih vlasti, cijenjeni članovi diplomatskih predstavništava, poštovani predstavnici akademskoga, sveučilišnoga, kulturnoga i političkoga života, cijenjeni uzvanici i gosti, dragi sudionici Simpozija!

1. Radostan sam što vas sve mogu pozdraviti u našem Nadbiskupijskom pastoralnom institutu, okupljene u želji da budemo dionici iznimno važnoga skupa kojemu je cilj na znanstven način, sa svom odgovornošću i otvorenošću, razmotriti

jedno od pitanja, vezanih uz život zagrebačkog nadbiskupa blaženoga Alojzija Stepinca, koje se snažno i višeslojno odražava u našoj sadašnjosti, uvelike nadilazeći granice Hrvatske. Izražavam zadovoljstvo što se ostvario Simpozij kakav smo već duže priželjkivali i nadali mu se. Puno je razloga zbog kojih je on potreban i puno je razloga zašto do sada nije održan. Današnji susret u meni pobuđuje i zahvalnost svima koji su u njega uložili svoju zauzetost, htijenje, znanje i vrijeme. Zahvalan sam Hrvatskomu katoličkom sveučilištu, a naročito svim članovima Organizacijskoga odbora koji je ostvario povjerenje mu osmišljavanje koncepcije i koordiniranje organizacije Simpozija.

2. Gledajući sâm program današnjih izlaganja, očito je da je odnos nadbiskupa Alojzija Stepinca prema Srbima u Hrvatskoj u relativno kratkom povijesnom razdoblju potrebno sagledati na pozadini previranja u Europi i svijetu nakon raspada Austro-Ugarske monarhije i javljanja raznih težnja koje su rađale nove državne zajednice. Potrebno je to sagledati i u vidu pojave novih hegemonija i u vrtlogu oblikovanja triju totalitarizama koji su obilježili dvadeseto stoljeće: nacional-socijalizma, fašizma i komunizma. U kontekstu koji nije lako proniknuti u svim njegovim vidovima nalazi se i poslanje Crkve te uloga njenih službenika, izloženih raznim pokušajima utjecanja na njih da se priklone nekoj ideologiji. Ako to nije moguće izravno, totalitarne vlasti političkim, medijskim, obrazovnim i drugim sredstvima oblikuju svoju interpretaciju, koja zahvaća razne segmente društva i može se protegnuti u desetljeća nakon samih događaja. Ta mogućnost postoji dotle dok se ne predstave vjerodostojni dokumenti, dok se ne prikaže cjelovita istina i stvarni odnosi.

3. Svrha ovoga Simpozija leži u tome da se, mimo političkih interesa, iznesu činjenice i njihovo tumačenje koje – jer slijedi znanstvenu metodu – može biti provjereno od svih koji se s njima susreću. U tome traganju za istinom vjerujemo da će ovaj Simpozij pridonijeti osvjetljavanju odnosa nadbiskupa Stepinca prema pripadnicima srpskoga naroda u Hrvatskoj i prema Srpskoj pravoslavnoj Crkvi.

Nadbiskupov život i djelovanje postao je prizma kroz koju su prolazile razne nijanse odnosa prema hrvatskim vjernicima, prema hrvatskom narodu i njegovoj čežnji za slobodom i državom, kako u vrijeme njegove službe, tako i nakon nje. Zanimljivo je vidjeti kada se i zašto pojavljuju napetosti u onome području koje se uobičajeno zove hrvatsko-srpskim odnosima. To otvara zahtjev za odgovorima na niz pitanja, kao što su: Kako to da do određenoga razdoblja izraženijih teškoća u hrvatsko-srpskim odnosima nije bilo i što su bili uzroci njihova pojava? Na koji se način politički odnosi prelamaju u životu Crkve? Gdje je u svemu tome mjesto zagrebačkog nadbiskupa Alojzija Stepinca? Kako se on postavio svojim razmišljanjem, govorenjem i djelovanjem? Što je učinio, a što nije učinio? Na temelju čega se nadbiskupa Stepinca optuživalo i optužuje danas? Smije li ga se na temelju danas dostupnih dokumenata osuđivati ili promatrati kao uzor?

4. Za nas katolike kardinal Alojzije Stepinac je blaženik te vjerujemo uskoro i od Katoličke Crkve proglašeni svetac. Kao vjernike ta nas činjenica potiče da ga nastavimo još dublje upoznavati. Dakle, i vjernički nam je stalo da istinom dopiremo do svega što je njega učinilo dostojnim liturgijskoga čašćenja i primjerom nasljedovanja Isusa Krista. I čim smo snažnije usmjereni na duhovnost, tim smo privrženiji promicanju svakoga pristupa koji čestito iznosi istinu, te smo zahvalni svima koji svojim historiografskim radom i povijesnim istraživanjima pridonose da nadbiskup Stepinac ne bude prepušten proizvoljnim manipulacijama. On sam je više puta spomenuo da će mu povijest dati pravo. To se uistinu i očitivalo na razne načine u našoj domovini i u svijetu. Međutim, svjedoci smo da osporavanja nisu nestala. Zato smo smatrali primjerenim da organiziranjem ovakvoga Simpozija pomognemo da nejasnoće budu manje nejasne i da u čežnji za istinom i s odgovornošću koju danas imamo pomognemo u zacjeljivanju rana i ublažavanju netrpeljivosti te u prepoznavanju nakana onih kojima je stalo da prijepori budu veći. Nadam se da će današnji dan biti doprinos inicijativi pape Franje da se putem radne skupine, u kojoj bi trebali biti stručnjaci, učini korak prema boljemu razumijevanju života i djelovanja blaženoga Alojzija Stepinca. Ovakvi su simpoziji važni osobito za nove naraštaje za koje smo odgovorni mi, kako što su u ono vrijeme bili odgovorni tadašnji duhovni pastiri i politički nositelji vlasti. Ta odgovornost nam ne dopušta da djeca i mladi budu hranjeni neistinama, nego da im pomognemo susresti istinu.

5. Danas imamo priliku pobliže promotriti utemeljenost dviju tvrdnja iz govora nadbiskupa Stepinca na suđenju 3. listopada 1946. godine, što ih je iznio govoreći o svome odnosu prema pripadnicima srpskoga naroda. Te su tvrdnje izravno vezane uz vjerske prijelaze, ali se odnose na cjelokupno djelovanje Zagrebačkoga nadbiskupa. Najprije kaže: "Savjest mi je čista, a povijest će jednom reći o tom svoj sud". Zatim dodaje: "Išlo se na ruku srpskomu narodu s nakanom, da mu se pomogne, kako se dalo i moglo". Zahvaljujem vam, cijenjeni povjesničari, što ste se odazvali i što želite pomoći da povijest donese svoj pravorijek u srcima svih ljudi. Na kojemu će se pravorijeku moći graditi iskreniji odnosi između katoličkih i pravoslavnih vjernika te između hrvatskoga i srpskoga naroda. To je važno i za ekumenske odnose u širem europskom kontekstu, upravo u doba kada smo iskušavani novim izazovima, za koje nam je potrebno pouzdanje u Gospodina te hrabrost i mudrost Božjega Duha koju smo toliko puta vidjeli u postupcima blaženoga Alojzija Stepinca. Na sve vas zazivam Božji blagoslov i plodove koje donosi istina u ljubavi.